

Увод: в началото на есента

◆ **Предистория**

Поредно лето Съдбовно е към своя край...

Твърдел – малко селце на западния бряг на Сирильско краище край главния път от царство Спорни острог на север към Бистривир и другите Гроздоберски княжества. Мишчивой Простодушан е обвинен за серия от злополуки и линчуван от разгневените си съселани. Уви, злополуките не приключват, а тялото на покойника изчезва безследно. Твърделци са убедени, че той се е върнал от отвъдното, воден от жажда за безпощадна мъст...

Това, което твърделци не знаят е, че Мишчивой е имал брат-близнак, когото е пазил в тайна цял живот заради състоянието му. Името му е Якорък и е чалдисан по рождение. Мишчивой го е пазел в просторна ниша под къщата, която още навремето е изкопал дяло им, за да крие изоставащото дете от огорчение и срам. Веднъж обаче Мишчивой бил ядосан, тъй като съседката Шептиха отблъснала уговорките му и от яд се скарал на Якорък,

който пък, обиден, халосал брат си по главата, избягал и тръгнал да върши бели из града, а не след дълго и няколко селяни го видели да си тръгва от местопрестъплението. Уплашеният Якорък се криел от брат си, понеже го било страх от наказание, задето го е ударил, но накрая вижда бездиханното му тяло и го отнася на скришно място, след което продължава да вилнее из Твърдел, но вече с първичен глад за отмъщение...

◆ **Въведение**

Среднощният запой е в разгара си, когато откъм края на дъбравичката някой се провиква:

- Няма го! Няма го! Мишчивой... Няма го.

- Как така го няма? - в затихващата глъчка едвам се дочува друг объркан глас.

- Изчезнал е!

Настъпва тягостно мълчание.

- Ами караулните нищо ли не са видели?

- Мъртви са! Съдбомил и Брзомислек лежаха в локви кръв!

Тишината натежава все повече...

- Аз казах ли ви да го балсамираме час по-скоро! - дрезгавият глас на калугер Неломим не може да бъде объркан с друг. - Оживял е, проклетникът му с проклетник, утрепал е горките момчета, взел си е главата от кошницата и е избягал! И сега мира няма да видим от него, пу-у, че беда, бре!

Хор от писъци на уплашени девойки се извисява до огряващото мрачната вечност пълнолуние.

- **Всеобщи цели в контекста на средновековно село в края на лятото**

Кипи усилена жътва. Работоспособни люде от съседни, по-малки села, прииждат в Твърдел, за да продават производството си. Има опасност от слънчасване, суша и пожари, както и покачване на жлъчката и повишен гняв. Според писанията на Вартоломей Огамски, лятото изсушава и омаломощава тялото, водейки до трески и други „горещи и сухи болести“.

Цените на болкоуспокояващи билкови мехлеми са по-високи и има дефицит на медовина, тъй като в жегата цветният сок изсъхва и намаля добивът на мед. Животните се водят на паша рано сутрин се пазят на

Завръзка: твърделски неволи

Персонажите могат евентуално да разпитат жителите на селото за полезна информация, да се договорят за взаимна помощ със стражарите, разбойниците или вещарите и да решат дали искат да помогнат на някои от тях с различна цел от избавяне на селото от бедата.

От съществена важност за приключението е главният антагонист – Якорък Простодушан – да остане скрит и в неизвестност възможно най-дълго време, а появата му да е предшествана от зловещи поличби и злокобна атмосфера, за да се уползотвори потенциала му на кръвожадно привидение от Оня свят...

сянка, за да се предпазват от жаркото слънце. След жътвата предстои паберъкване (събиране на зърно, останало след жътвата от бедните).

- **Припомнете си събитията от последните дни.**

Какви са били злополуките (изчезнали животни, задигнати вещи, разрушено имущество, смъртоносни нападения...)? Защо е бил обвинен именно Мшчивой?

- **Разбери истината за случилото се с тялото на Мшчивой Простодушан, за да успокоиш селяните, че не се е превърнал в упир.**

Препоръчително е и да се наблегне на опасността, която грози всеки, излязъл от селото, за да се създаде усещане за безизходица, докато не бъде победен страховитият кръволок.

Ако героите се съюзят със селската стража, може да се спречат с разбойниците, а ако се сдушат с разбойниците – да имат неприятности със стражата.

Също така, биха могли да известят калугера за вечерския събор, в случай, че го разкрият или да помогнат на вещерите да се отърват от суеверния поп.

◆ Места

- Твърделският мегдан



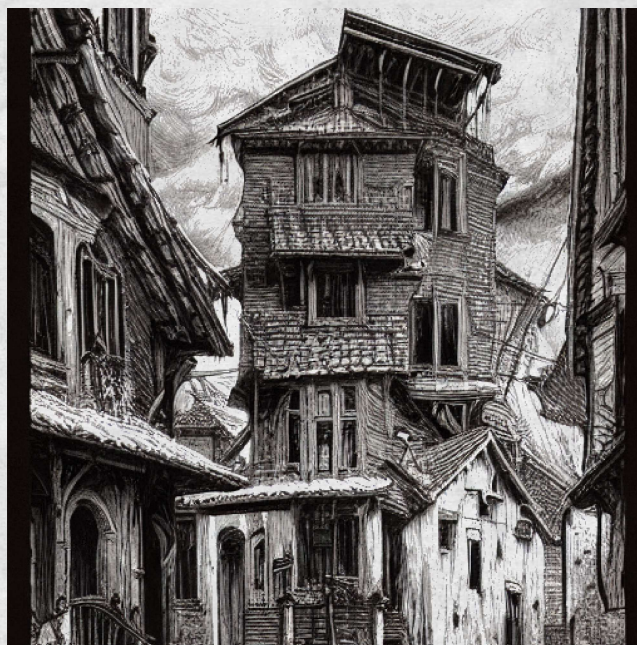
- Кръчма „Разтухата“



- Черквата



- Крайните колиби



- Край стария кладенец



- Изоставената мина



◆ Персонажи

- **Калугер Неломим**

„Ех, че беда, рожби мои, пу-у, пусти неволи, бре...“

22 Крепкост / 55 Увереност

22 Способност / 44 Възприятие

+ 22 промъкване

+ 22 вяра в Съдбата

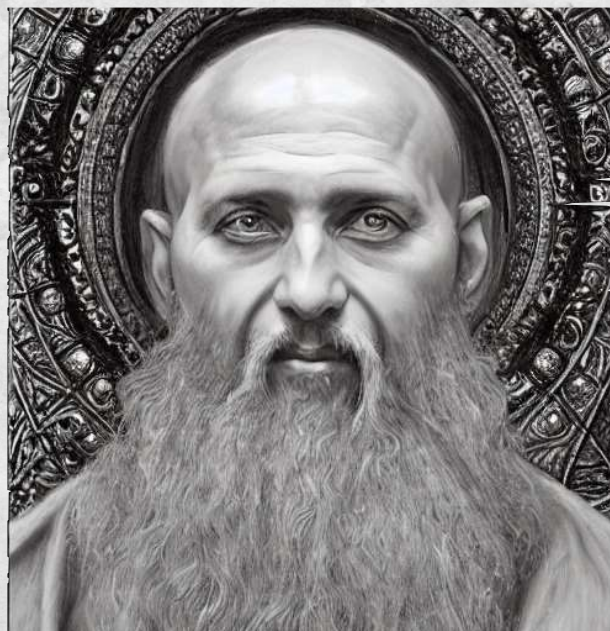
+ 11 проповедничество

+ 11 грамотност

+ 44 сирильска култура

Искрено угрижен за селото, но болезнено набожен калугер. Няма доверие на кръчмарите.

Носи черно вълнено расо, вехти цървули, калимявка, мях с вино и вързоп с парче питка.



- **Вова**

„... Мисълта ми е, че *хлъц* ъъъ...“

„ Синът ми ли? Хм. Лентяй...“

36 КР / 22 УВ / 22 СП / 25 ВЗ

+ 25 сирильска култура

Бащата на Брзомислек от селския караул. Безнадежден пияница и комарджия с блуждаещи очи. Носи дрипави дрехи и протрити цървули.

- **Деванагарската вещица**

„Охо, гости... Какво ми носите?“

11 КР / 33 УВ / 11 СП / 66 ВЗ

+ 11 промъкване

+ 33 ясновидство

+ 33 заклинателство

+ 55 орхонгска култура

+ 11 сирильска култура

Стара гадателка, живееща във фургон недалеч от селския кладенец. Предпочита усамотението, но не връща гости, ако носят дарове.

Носи разноцветни дрипи, златни обеци и шарена забрадка. Във фургона си има кристално кълбо, карти, латинейска кафеварка и тъмно наметало с качулка.



- **Твърделци**

„Страшен нек! Деванагарско лято!“

„От кого да се боим по-напред, от упира ли, от бирника ли...“

N x 22 - 44 КР / 11 УВ / 33 СП / 11 ВЗ

+ 22 в произволен занаят

+ 11 точност

+ 11 вяра в Съдбата

+ 11 сирильска култура

Суеверни и първосигнални люде, опасяващи се от възмездието на Мшчивой.

- **Гроздан войвода и стражарите**

44 КР / 30 УВ / 33 СП / 24 ВЗ

1d10 x 36 КР / 15 УВ / 36 СП / 12 ВЗ

+ 22 бой с тежки оръжия

+ 11 каленост

+ 15 сирильска култура

+ 15 закона на улицата

„Атамана“ на околийската стража. Глуповат и сприхав. Взел е на работа Съдбомил, който е бил безпризорно дете от селото.



- **Баба Драга и дядо Борбен Людевиткович**

„Добре сте ни дошли! Една ракийка?“

2 x 15 КР / 44 УВ / 20 СП / 44 ВЗ

- + 10 фокусничество
- + 10 промъкване
- + 11 билкарство
- + 11 готвене
- + 11 заклинателство
- + 11 ритуали
- + 44 сирильска култура

Кръчмарите на селото. Дружелюбни, работливи и суеверни старци. Родители на Шептиха. Тайно са вещари.



- **Шептиха Людевиткович**
33 КР / 22 УВ / 33 СП / 33 ВЗ

Девойката, отблъснала влюбения Мшчивой. Знае за неговия брат. Обвинява се за смъртта му, тъй като го е отблъснала именно когато ѝ е признал ужасната си тайна. Ако не бъде утешена и селяните се покаят трикратно, се опитва да се самоубие като отиде при „упира“. Не знае тайната на родителите си.

- **Селим месечината и ракиджиите**
„Я виж ти, какво си имаме тук...“

44 КР / 22 УВ / 33 СП / 11 ВЗ

3 x 33 КР / 22 УВ / 33 СП / 11 ВЗ

22 КР / 22 УВ / 33 СП / 11 ВЗ

Банда пройдохи, които може да бъдат срещнати в която и да е част на селото. Въоръжени са с ками и счупени бутилки и са заядливи и агресивни. Разберат ли истината за Якорък, се опитват да го заловят, за да го продадат на пътуващ цирк.



- **Якорък**
44 КР / 11 УВ / 33 СП / 22 ВЗ

Чалдисаният брат на Мшчивой. Не може да бъде засегнат от уроки, проповеди, манипулации и заплахи, тъй като просто не ги разбира.

Носи окъсани, мръсни дрипи. Превъплъщава се в кръвожаден упир за персонажи на Оня свят, както и в мрак, но тогава героите могат да изпитват възприятието и наблюдателността си, за да ги виждат такъв, какъвто е в действителност.



- **Упирът**
 66 КР / 44 УВ / 55 СП / 55 ВЗ
 + 33 промъкване
 + 22 пъргавина
 + 33 нюх
 + 22 нощно зрение



Не може да бъде засегнат от уроки, манипулации и заплахи. Уязвим е на проповеди, запазването на самообладание срещу тях му е **трудно**. Носи главата си под мишница. Може да пие кръв като сграбчи някого, за да си премахва поражения според степента на успеха.

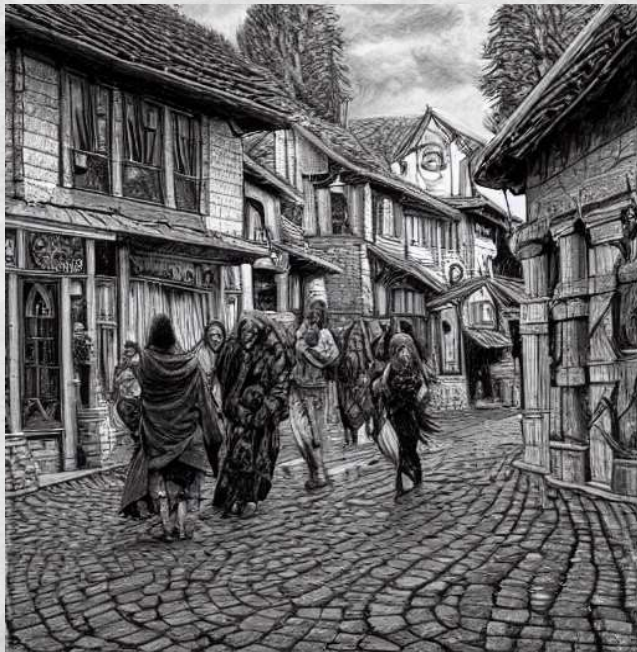
Трябва да бъде изпепелен, за да загине. Ако попадне в опасност, се опитва да долази до главата си, но привидно загива. След един ден и една нощ се възстановява.

◆ Събития

• Покаяние пред Съдбата

Суеверните жители на село Твърдел се наговарят да се молят на Съдбата за милост напук на калугера и съветите му да не я предизвикват.

Следват редица злополуки. Първо упирът спласва коня на кмета, той ритва свещник и предизвиква ужасяващ пожар, при който загива ратая му. След това изчезва дървар от селото. Накрая изчезва и Шептиха.



- **Дебнещият ужас**

Якорък е скрил тялото на Мшчивой в стария кладенец, но ако бъде разкрито скривалището му, по възможност го премества в изоставената мина или някоя празна колиба край стария кладенец.

Срещите с него трябва винаги да бъдат предшествани от зловещи поличби, неестествена тишина, миризма на гнило, скриване на слънцето или луната зад плътни и свъсени облаци и каквото друго се сети разказвачът, за да изпита самообладанието на персонажите поне няколко пъти, така че да има възможност да им се натрупат достатъчно тревоги, за да попаднат на Оня свят, където да им се яви като страховития упир.

- ◆ **Похищението**

Ако деванагарската вещица, баба Драга и дядо Борбен или произволен друг вълшебник от околията научи истината за Якорък, се съвещават възможно най-скоро и се опитват да го отвлечат като го сплашат в посока предварително приготвена клопка по най-бързия начин. Те го ползват да подчинят селцето на волята си чрез страх, от който само те могат да ги пазят. Крийт го в една от каверните под изоставената мина.

Кулминация: кой превари

- ◆ **Времеви ограничения и други затруднения**

Първото покаяние на селяните е вечерта след първото нападение на „упира“. След като бъдат поучени от калугера, селяните изпитват самообладанието си всяка следваща вечер и при провал се молят отново. Персонажите имат време да узнаят истината за упира и да открият тялото на Мшчивой преди третата им молитва, след която Шептиха се предава на упира.

- ◆ **Преломни моменти**

Ако Якорък попадне в плен на вещарите, калугер Неломим, а в известен смисъл и цялото село Твърдел, загазва. Те започват да го ползват, за да плашат селяните и да подронват доверието в калугер Неломим, а не е изключено и самият той да пострада.

Ако Шептиха се предаде на упира, той я разкъсва.

Ако героите разкрият тайния живот на баба Драга и дядо Борбен, останалите вещици се опитват да ги елиминират, а старците – да ги спасят.

- ◆ **Условия за победа и загуба**

В най-добрия случай персонажите ще разгадаят случилото се с тялото на Мшчивой час по-скоро и ще обезвредят Якорък. В такъв случай кметът – затворен, но сърдечен възрастен мъж – ги провъзгласява за герои и продава калпака си, за да им се отплати подобаващо.

В най-лошия случай Якорък ще попадне в плен на спорниострогския околийски вещарски събор и те ще го използват, за да свалят доверието от калугера и да държат селото в подчинение от страх, че упирът може да се върне, ако не изпълняват заръките им.

Развързка: както рече Съдбата

- ◆ **Възнаграждения**

Парите от калпака на кмета;
Признателността на твърделци.

- ◆ **Последиствия**

Гибелна среща с Якорък или упира;
Отвличане от разбойниците и продаване в робство;

Умопомрачение от страх и сяло
изпълняване на заповедите на околийските
вещари.

